

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 3T/88/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2311010386
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Miženko
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2011:2311010386.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom JUDr. Danielom Miženkom, v trestnej veci obžalovaného W. Č., na hlavnom pojednávaní 16.11.2011, takto

rozhodol:

Súd, podľa § 285 písm. c/ Tr. por., o s l o b o d z u j e

obžalovaného W. Č., nar. XX.XX.XXXX O. G.,
bydlisko Bánovce nad Bebravou, v súčasnej
dobe vo výkone trestu odňatia slobody,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta, sp. zn. 2Pv 310/2010, z 11.04.2011, podanej na tom skutkovom základe, že
- dňa 04.06.2010 v čase okolo 11.00 hod., v nemocničnom parku v meste Šaľa,
K. Q., nar. XX.XX.XXXX, prudko vytrhol z jej pravej ruky igelitovú tašku, následne K. Q. spadla vplyvom konania obvineného na zem, pričom poškodenej K. Q. bolo spôsobené zranenie a to zlomenina chirurgického krčka pravej kosti ramennej s posunom úlomkov a krvná podliatina pravého ramena pod zlomeninou s povrchovým kožným defektom, hoci bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T 31/2010, zo dňa 16.02.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 16.02.2010, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta koná a rozhoduje v tejto trestnej veci na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Galante, sp. zn. 2Pv 310/2010, z 11.04.2011, podanej na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Samosudca vydal v tejto veci 19.04.2011 trestný rozkaz, ktorým uznal obž. W. Č. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a z prečinu ublíženie na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s odkazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona a uložil mu za to súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov (stredný stupeň stráženia).

Súd zároveň zrušil výrok o treste:

- rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 1T 117/2010, z 19.10.2010, právoplatného 19.10.2010 (za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, minimálny stupeň stráženia),
- rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 1T 6/2011, z 02.02.2011, právoplatného 02.02.2011 (za prečin neoprávnené vyrobenie a používanie elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, minimálny stupeň stráženia).

Obžalovaný W. Č. podal proti tomuto trestnému rozkazu včas odpor. Uviedol v ňom, že sa skutku tvoriaceho predmet obžaloby nikdy nedopustil.

Súd potom nariadil hlavé pojednávanie, na ktorom boli vypočutí obž. W. Č., svedkovia T. K., W. X., L. O., V. I., poškodená K. Q.. Ďalej bola vypočutá svedkyňa Ing. W. B. a R.. T. V..

Na hlavnom pojednávaní boli tak realizované všetky dôkazy navrhnuté procesnými stranami. Pri svojom rozhodovaní súd vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní (§ 2 odsek 19 Trestného poriadku), hodnotil ich podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 odsek 12 Trestného poriadku).

II.

Zisťovanie skutkového stavu

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia jeho v prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Obžalovaný W. Č. v prípravnom konaní využil svoje právo a nevypovedal. Na hlavnom pojednávaní 29.06.2011 vypovedal, že v júni 2010 sa už v Šali nezdržiaval. V Šali sa mohol pohybovať niekedy v marci a apríli 2010. Zo Šale odišiel ku kamarátovi do Serede a potom, po dvoch týždňoch, išiel bývať ku svojej tete T. K., do Bánoviec nad Bebravou. Dňa 21.07.2010 bol potom vzatý do väzby v inej veci. Obžalovaný W. Č. zdôraznil, že on sa doteraz ku každej trestnej činnosti priznal. Konania voči K. Q. sa nedopustil. Ak by videl, že niekto ubližuje starej žene, sám by zasiahol a pomohol by jej.

Svedkyňa T. K., príbuzná obžalovaného vypovedala, že obžalovaný M. Čerňanský je vnukom jej sestry F. M., ktorá už zomrela. S obžalovaným je v dobrom vzťahu, chodieval k nej do Bánoviec často a zostával u nej na dlhšie obdobie. Bol to dobrý chlapec, ukončil strednú školu a začal študovať na vysokej škole v Žiline. Ukončil dva ročníky a potom v štúdiu nepokračoval. Svedkyňa vypovedala, že obžalovaný prišiel k nej bývať (do Bánoviec nad Bebravou) viac ako polroka pred júlom 2010. Nepretržite u nej býval od marca, resp. apríla 2010. V tom období bola chorá a obžalovaný sa o ňu staral, robil v jej záhrade. Býval u nej až do 21.07.2010, kedy ho policajti dali do väzenia.

Svedok W. X., bývalý spolužiak obžalovaného vypovedal, že od januára 2010 býval v areáli firmy (veľkoobchod s drogistickým tovarom) svojho otca v Bánovciach. Obžalovaný W. Č. chodil mu do otcovej firmy pomáhať a mohlo to byť v máji, v júni 2010.

Svedok L. O. vypovedal, že obž. W. Č. pozná od roku 2009. Stretával sa s ním výlučne v Šali. V jednom období prišli za ním a za jeho partiou policajti zo Šale a pýtali sa na obžalovaného. Na otázky policajtov odpovedali, že ho v Šali už dva mesiace nevideli. Policajti im pritom neukazovali fotografiu obž. W. Č..

Svedok V. I., príslušník kriminálnej polície OR PZ Šaľa vypovedal, že sa zúčastnil na zisťovaní páchatel'a útoku na K. Q. zo 04.06.2010. Pri vyšetrovaní inej trestnej veci získal informáciu, že kto je páchatel'om útoku (išlo o informáciu od informátorskej siete) a posunul ju policajtovi, ktorý tento prípad ako orgán činný v trestnom konaní realizoval. Svedok si nepamätal, či sa zúčastnil na rekognícii zo strany K. Q.. Informátori mu oznámili, že útočníkom voči poškodenej bol obžalovaný. S menom W. Č. sa dovtedy pri zisťovaní páchatel'ov trestnej činnosti nestretol. V čase, keď túto informáciu získal obžalovaný už v Šali nebol (hľadal ho). Informátor neuviedol, či útok na poškodenú zo strany obžalovaného videl alebo o ňom iba počul.

Svedkyňa a poškodená K. Q. (80 ročná) vypovedala, že muž, ktorý ju 04.06.2010 v nemocničnom parku v Šali prepadol bol slušne oblečený, približne 178 cm vysoký. Mal vlasy ako „špinavoblond“. Išiel po chodníku oproti nej, v ľavej ruke niesla tašku a kabelku. Pozrela sa mužovi do očí. Muž ju chytil za ľavú ruku, ona dostala šok. Hneď ju však pustil a padla na zem rukami dopredu. Vtedy si zlomila pravú

ruku. Keď sa po chvíli prebrala, videla muža (zozadu) odchádzať smerom k miestu, kde sa zdržiavali bezdomovci. Z kabelky jej nič nezmizlo. Dost' dlho ležala na zemi, potom jej pomohli okoloidúci ľudia. Do nemocnice prišli za ňou dvaja policajti (ešte pred operáciou). Po návrate z nemocnice domov prišla za ňou policajtká a priniesla hotovú zápisnicu. S niektorými vecami nesúhlasila a žiadala jej obsah opraviť. Potom zápisnicu podpísala. Na polícii vypočúvaná vôbec nebola. Po príchode z nemocnice domov prišli za ňou dvaja policajti v civile, mali na aute evidenčné číslo „LV“. Prišli k dverám jej bytu, otvorila im a policajti jej ukázali fotky dvoch mužov (na jednom papieri). Ona ukázala na toho prvého a policajti si medzi sebou hovorili, že je to on.

Po návšteve dvoch policajtov v civile prišla za ňou domov policajtká. Sadli si do kuchyne, policajtká jej ukázala niekoľko fotografií mužov (A4). V prvom prípade ukázala hneď na jednu fotografiu. Potom jej predložila policajtká druhý papier s fotografiami mužov. Chvíľu váhala, muž na fotografii mal inakšie upravené vlasy.

Policajtká jej ukazovala aj ďalšie fotografie mužov, tam už nikoho neopoznala.

Na otázku samosudcu, či by svedkyňa opoznala útočníka teraz, ak by išiel oproti nej po ulici uviedla, že nevie, či by ho opoznala. Keď však videla obžalovaného spútaného a predvádzaného policajtami, tak si je istá, že je to osoba, ktorá na ňu v júni 2010 zaútočila.

Svedkyňa Ing. W. B., policajtká, ktorá realizovala vyšetrowanie po začatí trestného stíhania vo veci vypovedala, že na tomto prípade spolupracovala s príslušníkom kriminálnej polície V. I.. Ten získal informáciu, že páchatel'om útoku na poškodenú má byť bezdomovec, ktorý sa zdržiava v nemocničnom parku v Šali. Podľa toho zostavili fotoalbumy. Vtedy ešte nevedela meno útočníka. S fotoalbumami potom s kolegom W. Z. prišli do bytu poškodenej. Tá im najprv popisala útočníka a potom jej ukázala fotoalbum A (6 fotiek). Poškodená po 30 sekundách ukázala na fotku obž. W.. Č.. V druhom albume ukázala na fotku obžalovaného ešte rýchlejšie.

Keď obžalovaného vypočúvala ako svedka (v ÚVTOS Leopoldov), ten uviedol, že v kritickom čase bol v Šali ale o útoku na poškodenú nič nevie.

Svedok T. V. (vyšetrovateľ v tomto prípade po policajtku Ing. W. B.) vypovedal, že obžalovaného bol vypočúvať vo výkone trestu v Leopoldove. Na detaily prípadu si však nepamätal.

Znalec z odboru zdravotníctvo (MUDr. R. E.) vo svojom posudku uviedol, že zranenie poškodenej (zlomenina krčka ramennej kosti a ďalšie) bolo spôsobené nepriamym násilím, zrejme pádom na lakeť alebo na natiahnutú ruku. Liečbu tohto zranenia od 04.06.2010 do 13.09.2010 možno považovať, z hľadiska jej dĺžky, za primeranú.

Podľa zápisnice o rekonvalescencii z 01.08.2010 (skoro 2 mesiace po čine) poškodenej K.. Q. opoznala vo fotoalbume A obžalovaného po 15 sekundách, vo fotoalbume B po 20 sekundách.

III.

Hodnotenie dôkazov, závery

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní, boli realizované všetky osobné i vecné dôkazy navrhnuté procesnými stranami. Súd tak získal dostatočnú dôkaznú hodnotu, na základe ktorej zistil skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Obžalovaný W.. Č. vypovedal, že po dôslednom premýšľaní o tom, kde bol od marca 2010, resp. apríla 2010 až do 21.07.2010, kedy bol vzatý do väzby, dospel k záveru, že v tom čase už v Šali nebol. Zásadne poprel útok na starú ženu. zdôraznil, že bol veľakrát súdne trestaný za krádeže, nikdy však nie za útok proti človeku.

Postup ako bol policajtami zistený možný páchatel' vyplýva z výpovedi svedka V. I., príslušníka kriminálnej polície v Šali. Od informátorov mal získať poznatok, že útok na K.. Q. mal spáchať W. Č.. Potom mala nasledovať rekonvalescencia, opoznanie páchatel'a poškodenej.

Policajtku Ing. W.. B., ktorá vyšetrovala tento prípad po začatí trestného stíhania uviedla, že meno páchatel'a sa dozvedela až keď poškodená opoznala útočníka v dvoch fotoalbumoch.

Poškodená K.. Q. (jej výpoveď i rekognícia) je nositeľkou jediného priameho usvedčujúceho dôkazu. Vo výpovedi uviedla, že útočníkom bol muž 180 cm vysoký, okolo 22 - 30 rokov, štíhly, blond vlasy. Takéhoto muža opoznala vo fotoalbe A, vo fotoalbe B však chvíľu zaváhala (iné vlasy páchatel'a), potom však ukázala na fotku obžalovaného.

Svedkyňa potvrdila, že oficiálne opoznanie podľa fotiek robila s ňou v jej byte jedna policajtku (01.08.2010). Zároveň však uviedla, že už pred týmto opoznaním boli za ňou dvaja policajti v civile a tí jej ukázali fotky dvoch mužov na jednom papieri. Ona označila prvého muža ako páchatel'a voči nej.

Podľa § 126 odsek 1 Trestného poriadku ak sa má výsluchom zistiť totožnosť nejakej osoby alebo veci, vyzve sa obvinený (svedok), aby ju opísal. Až potom sa mu má ukázať osoba alebo vec a to medzi viacerými osobami podobného zovňajšku alebo vecami toho istého druhu.

Opoznávanie páchatel'a útoku zo strany poškodenej K.. Q. sa uskutočnilo podľa fotografií 01.08.2010 (dva mesiace po čine), hoci podľa tvrdenia svedka V. I. (príslušníka kriminálnej polície OR PZ Šaľa, ktorý na prípade pracoval) už dva týždne pred opoznávaním vedel meno útočníka.

Poznanie mena útočníka potvrdzuje aj fakt, že do fotoalbumu A i fotoalbumu B bola zaradená fotografia obž. W.. Č., hoci išlo o osobu, ktorá sa v regióne Šaľa zdržiavala iba krátku dobu a policajti V. I. s ňou predtým do styku neprišiel.

Súd je toho názoru, že pri znalosti údajov podozrivého (meno, priezvisko) malo byť realizované opoznávanie nie podľa fotografií ale s osobami rovnakého zovňajšku.

Naviac v tejto súvislosti treba uviesť, že poškodená K.. Q., už pred opoznávaním 01.08.2010, opoznávala (neoficiálne) páchatel'a podľa fotografií, ktoré jej ukázali dvaja policajti v civile.

Podľa § 119 odsek 2 Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo osobitného zákona. Dôkazným prostriedkom je aj rekognícia.

Súd konštatuje, že rekognícia uskutočnená v prípravnom konaní prostredníctvom poškodenej K.. Q. 01.08.2010 nespĺňa náležitosti zákonne realizovaného dôkazu. Opoznávanie 01.08.2010 bolo uskutočnené po tom, čo poškodenej boli ukázané 2 fotky podozrivých, bolo uskutočnené v čase, kedy už bolo známe meno a priezvisko podozrivého. Za týchto okolností mala byť rekognícia uskutočnená prostredníctvom osôb rovnakého zovňajšku ako podozrivý.

Dôkazný prostriedok - rekognícia z 01.08.2010 nemôže slúžiť ako dôkaz v tomto trestnom konaní. Ide o absolútne neúčinný dôkaz, ku ktorému nie je možné prihladať a musí byť vylúčený z hodnotenia pri zisťovaní skutkového stavu. Nakoľko ide o dôkaz neopakovateľný v tomto prípade, nie je možné jeho nezákonnosť ďalším procesným postupom odstrániť.

Súd, napriek týmto záverom, vyjadruje istú pochybnosť o jednoznačnosti opoznávacieho postupu zo strany poškodenej K.. Q.. Útočníka videla iba pár sekúnd, potom zostala ležať na zemi v šoku. Po prebratí sa zo šoku útočníka videla odzadu odchádzať do inej časti parku. Vnimanie útočníka pár sekúnd za dramatických okolností nevytvára predpoklad pre „ukotvenie si“ jeho obrazu v pamäti.

Poškodená na hlavnom pojednávaní (po viac ako roku od udalosti) uviedla, že by útočníka na ulici (v čase konania hlavného - 21.09.2011) nespoznala. Keď ho však videla na chodbe pred pojednávacou miestnosťou ako ho vedú policajti v putách tak bola presvedčená, že je to útočník.

Súd z toho vyvodzuje záver, že poškodená chcela aj na hlavnom pojednávaní presvedčiť súd o svojej istote v označení páchatel'a aj bez reálneho odôvodnenia.

Okrem rekognície, ktorú súd v celom rozsahu označuje za dôkaz získaný nezákonným spôsobom neexistuje tu iný priamy, či nepriamy usvedčujúci dôkaz o tom, že páchatel'om útoku voči poškodenej zo 04.06.2010 je obž. W.. Č.S.. Neexistujú tu v tomto smere ani iné hoc aj nepriame dôkazy, resp. reťaz nepriamych dôkazov, ktorá by mohla viesť k záveru o vine obžalovaného.

Podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Dôkazy zabezpečené a realizované v konaní na súde nevytvorili takú dôkaznú silu, na základe ktorej by mohol súd dospieť k záveru, že skutku tvoriaceho predmet obžaloby sa dopustil obž. W.. Č.. Súd

preto obž. W.. Č. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Galante, sp. zn. 2Pv 310/2010, z 11.04.2011, oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.